

גדל שקום

מיסודו של המלובין ראש המקובלים הנאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זע"א

י-ם	ת"א	ח"פ	ב"ש
4:07	4:26	4:25	4:29
5:25	5:26	5:24	5:27
ר"ת:	6:03		

מדוע אנו נקראים בשם 'יהודים'?

דבר ה'

טאגת השמיני באת מו"ה ט"ו
המקובל רבי מניו שמואל ט"ו

הרב ואמר, אני מבקש שתשיג לו את המלמד הכי טוב שיש, ולא משנה כמה זה יעלה! תבוא אלי בכל חודש ואני אשלם. האברך שראה את היחס שרוחש הרב אל אותו תלמיד, שאל, איך הבחור הזה קשור לרב? השיבו הרב, אני אספר לך, בהיותי בחור צעיר, למדתי בישיבה בסלוצק שבליטא והייתי עני מרוד. חולצה אחת הייתה לי, אותה הייתי לובש במשך כל ימות השבוע. ופעם בשבוע כשהייתי מכבס אותה, באותה שעה לא היה לי דבר אחר ללבוש, והייתי רועד מקור עד שהייתה החולצה מתייבשת. אך עם זה עוד היה אפשר להסתדר, לאט לאט החולצה בלטה ונעשה בה חור גדול בגב, ולא הייתי יכול לילך איתה כשרואים לי את כל הגב. ולכך הייתי קם בבוקר, בשעה מוקדמת מאוד, כשעוד חושך בחוץ, והייתי נכנס ראשון לישיבה, כדי שלא יראו אותי, והייתי נשען על הקיר במשך כל שעות היום, ללא יכולת לקום להביא כוס שתייה ולא ספר, הייתי מסתדר עם הספרים שהיו נמצאים לפני, וכך הייתי נשען, עד שאחרון התלמידים היה יוצא מהישיבה...

רק להגיד לאשתו "מה את כבר עושה?". וכן אם היא יודעת להגיד רק, "מה כבר ההורים שלך נתנו לנו?", אנשים כאלה יום אחד ישכחו גם את הבורא יתברך. כי לפני הכל, זה להיות מכיר טובה לרעהו! וכך המדרש מספר (תנחומא אות ט"ז), הקדוש ברוך הוא אומר למשה רבינו (שמות ג, י) ועתה לכה ואשלחך אל פרעה, היינו אני רוצה שתלך לעזור לעם ישראל במצרים, אמר לו משה "איני יכול, מפני חמי יתרו שפתח לי את ביתו ונתן לי את בתו לאישה". אומר הגאון רבנו חיים שמואלביץ זצ"ל (מובא בספר בית יחיאל עמוד ע"ד), הקדוש ברוך הוא אומר למשה ללכת, ומשה משיב לו שזה תלוי בתגובה של חמיי, איך יתכן להקדים את חמיי לפני הבורא יתברך? עונה הרב שמואלביץ זצ"ל, ידע משה רבינו שזאת התשובה שהקדוש ברוך הוא חפץ לשמוע, ככה בדיוק הוא רוצה שנתנהג, שנדע להכיר טובה, ולכן משה רבינו אומר לקב"ה שאינו יכול ללכת בלא רשות מחמיי.

מדוע המהרש"א נקרא על שם אשה!?

ומספרים (אוצרות המהרש"א עמוד 23) על רבינו שמואל אידלש זצ"ל המכונה המהרש"א, שהיה אחד מעמודי החכמה שעמדו לעם ישראל בדורות האחרונים, ואין גמרא שהפירוש שלו אינו מודפס עליה. כשהיה צעיר לימים, התייתם מאביו ואמו, וגדל בביתו של אופה העיירה. כשהגיע לפרקו, הוא נשא את בתו של האופה, נעשה ראש ישיבה והעמיד תלמידים הרבה. באחד מהימים אמר המהרש"א לאשתו, אני לא יודע איך אחזיר לאמא שלך על כל הטוב שהיא עשתה לי בחיים, אבל זה המעט שאני יכול להחזיר לה, שאת שם המשפחה שלי אני אקרא על שמה! אמא שלך שמה אידל, ולכן מהיום הזה שם משפחתנו יקרא "אידל", מהיום כל תלמיד שירצה לקרוא לי, כל ספר שאני אכתוב, יהיה עם השם של חמותי.

אותו תלמיד שאל, איך הבחור הזה קשור לרב?

וכן מספרים על מרן הרב שך זצ"ל (מספד גדול עמ' תק"א), שיום אחד קרא לאחד האברכים בישיבתו ואמר לו שיש איזה בחור הזקוק לעזרה בלימוד, והוא מבקש שימצאו עבורו מלמד שילמד איתו יום יום, וכך בעזרת ה' הוא יקדם אותו בלימוד. הוסיף

בפרשתינו כשיעקב מברך את יהודה אומר ליהודה (פרשת צ"ח סי' י"א) אמר רבי שמעון בן יוחאי, אתה יודוך אחיך, שיהיו כל אחיך נקראים על שמך. אין אדם אומר ראובני אני, שמעוני אני, אלא יהודי אני. עד כאן. דהיינו ברכתו של יעקב ליהודה כאן היא, שמעתה כל איש ישראל יכונה בשם "יהודי", על שם "יהודה".

הנה שבשם יהודה בחר יעקב אבינו לקרא לכל אומתנו, האומה היהודית, כי השם הזה נולד מהשתוקקות לאה אמנו להגיד תודה לקדוש ברוך הוא, על המתנה שהוא נתן לה, ולכך היא בחרה את השם היפה הזה, כנאמר (בראשית כט, לה) ותאמר הפעם אודה את ה', על כן קראה שמו יהודה. ולכך אמר יעקב, שכל הילדים של העם הזה ישאו את שם זה, כי כל מהותו של היהודי היא תודה. כמו שכותב הכתב סופר (בדרושינו, דרוש ההודאה), שזהו אופי החקוק מלידה שבט היהודי, שפיהם תמיד יודע להודות, להעריך ולא לשכוח. לכן המילה הראשונה אשר מוציא היהודי מפיו, בזמן שהוא מתעורר בכל בוקר לחיים חדשים היא, "מודה אני", כי זה היהודי.

אין כאב שעבר ושכחתי..

וכמו שמספרים על הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל בעל האגרות משה, שאמר פעם לנכדו, אתה זוכר שהיית פעם חולה בעיניים והקדוש ברוך הוא ריפא אותך, נכון ששכחת מזה, נכון שזה מאחוריך, דע לך, אני עברו עלי בחיים הרבה ייסוריך, לא כולם ידעו מה אני עובר, אני עברתי אותם לבד, והקדוש ברוך הוא ריפא אותי, ואף פעם לא שכחתי לו! מעולם לא "העברתי דף"! הכל אני זוכר! אין כאב שעבר ושכחתי.

הכרת הטוב מתחילה עם הסובבים אותנו..

הכרת הטוב אינה מתחילה בלהכיר טובה לקדוש ברוך הוא, אלא היא מתחילה בלהכיר טובה לבריות, לסובבים אותך, אדם שאינו יודע לזכור טובה לאנשים על אשר גמלוהו, לעולם לא ידע לזכור זאת לקדוש ברוך הוא. כך למדנונו חז"ל (רבנו בחיי שמות א, ה, על פי הפסיקתא זוטרתא שם) כל הכופר בטובתו של חבירו לבסוף כופר בטובתו של הקדוש ברוך הוא. מי שלא יודע לזכור את הסובבים אותו, מי שיודע

אישה אחת מנשי העיירה, שמעה על המצוקה הכלכלית שבה אני שרוי ושלחה לי שתי חולצות חדשות. הרגשתי באותו היום עשיר גדול, הייתי יכול להביא ספר, יכול ללכת, יכול לכבס בידיעה שיש לי מה ללבוש באותה שעה, ואיני צריך כבר לרעוד מקור. אמר הרב שך לאברך, אתה רואה את הבחור הזה שאני דואג לו? זה הנכד שלה. שישים שנה הוא זכר לה שתי חולצות! אפילו שהיא כבר לא בעולם הזה, עדיין הוא לא שכח את הנכדים שלה.

ומזה נפנים אל ליבנו כמה יש עלינו לזכור את הטובות שעשו לנו הורינו ורבותינו והסובבים אותנו, וכך נדע להכיר טובה למי שמנהיג אותנו ברוב טובות וחסדים ויש לדעת שפעמים רואה הקדוש ברוך הוא שיש לנו מסלול רגיל, אך אנו מתלוננים וממורמרים על חיינו ומסלולם...

למה לחכות חס ושלום שיעגו לנו בשיגרה? אם הילד בוכה בלילה במטה, וכן כל כיוצא בזה, אין לנו להתלונן ולהתמרמר על כך שמפריעים את מנוחתנו, אלא נודה ונהלל לבורא על כך שהילד בריא, הן כמה תודה יש לומר לקדוש ברוך הוא על כך שהוא אינו נזקק לרופא... כי כאמור יש לנו לדעת להיות "יהודים"! כי יהודי הוא מלשון "הודאה", יהי רצון שה' יזכנו לכך. שבת שלום.

אבל ה' לא שכת...

ר' שלמה טס פעמים רבות לצורך עסקיו בכל רחבי העולם, והיה דמות מוכרת בקרב צוותי האוויר של חברות הטיסה הידועות. באחת הטיסות, כשעה לאחר ההמראה, קם ר' שלמה ממקום מושבו וראה דיילת אחת ממלמלת בשפתיה ואוחזת בידה סידור. הוא התפלא מהמראה הבלתי שגרתי והמתין לסיום תפילתה.

כאשר סיימה אמר לה: אני רואה שאת מתפללת מסיוד, האם את יהודיה? השיבה הדיילת: אמנם הורי אינם יהודים, אבל נולדה בי איזו משיכה ליהדות. למדתי כמה שנים אצל רב יהודי אורתודוקסי, ולאחרונה התגיירתי כדת וכדין ואני נוהגת כפי שאתה רואה, באורח חיים של תורה ומצוות, על פי ההלכה. ר' שלמה חזר לשבת במקומו והתבונן בעננים שריחפו תחת כנפי המטוס. מספר דקות לאחר מכן ניגשה הדיילת לר' שלמה ושאלה אותו: האם אתה רב? אולי תוכל לעזור לי בבעיה דחופה?

ר' שלמה הנהן בראשו והטה את אוזנו לדבריה: בזמן האחרון, כך סיפרה, נקשרתי לבחור יהודי, אבל הוריו מתנגדים מאד לשידוך בגלל שאני גיורת והם אינם מרשים לו להתחתן איתי. הם אפילו מאיימים לנתק את הקשר בינינו. אנחנו קשורים מאד אחד לשני אבל הוא קשור להוריו ואינו רוצה לצערם. הוא שבור מכל המצב ואני חוששת שהוא עומד לנתק אתי קשר. רבי, האם תוכל לעזור לי? אמר לה ר' שלמה: אני אשתדל, תני לי את מספר הטלפון של הוריו ואת שלך ואנסה כמיטב יכולתי לשכנע אותם שלא יתנגדו להצעה.

כאשר הגיע ר' שלמה ליעדו, התקשר להורי הבחור ונתקל מצדם ביחס עויין ומנוכר. ניסיונותיו של ר' שלמה לגרום לאב לראות את הדברים באופן אחר עלו בתוהו. ככל שניסה לשכנעו, כך האב התרגז יותר. עד שצעק לבסוף: "דע לך שאני ניצול שואה! בגלל מה שה' עשה ליהודים באמצעות הגויים אני שונא יהדות, אבל אם הבן שלי יתחתן עם גויה, אהרוג אותו! ר' שלמה הבין שאין טעם לדבר יותר, וסיים את השיחה הטלפונית, הוא התקשר לדיילת כדי לספר לה על אי הצלחתו. אביה של הדיילת ענה לשיחה, ר' שלמה שוחח עמו וסיפר לו על השתדלותו למען בתו. האב כעס על ר' שלמה בגלל שהתערב, וניסה לגשר בין הצדדים. ר' שלמה ניסה להסביר את עצמו: הרי כתוב בגמרא שהקב"ה מתעסק שליש מזמנו בשידוכים. ואני מנסה להיות השליח הטוב שלו אבל מה שברור לי הוא שבתך והבחור קשורים מאד אחד לשני וחבל מאד שלא יתחתנו.

קולו האכפתי של ר' שלמה נגע ללבו של האב, הוא החל לבכות ואמר בהתרגשות: "אני אגלה לך סוד שלא גיליתי לאף אחד. והייתי בטוח שלא אגלה זאת לעולם. אני ואשתי נוצרים, אבל לא אמיתיים. שנינו בעצם ניצולי שואה ובגלל מה שנעשה ליהודים, אנחנו שונאים יהדות. אנחנו מעמידים פני נוצרים למרות שלא התנצרנו באופן רשמי וגידלנו את ילדנו כנוצריים לכל דבר. הם לא יודעים כלל את האמת..."

"אם כך" אמר ר' שלמה בהתלהבות, בתך יהודייה מבטן ומלידה ואין שום בעיה! אביו של הבחור דורש שכלתו תהיה ממוצא יהודי וכעת התברר שהיא אכן כזאת! אתה יכול לגלות לה את האמת. והם יוכלו להתחתן. אביה של הדיילת התרצה ור' שלמה הצליח לשכנע את ההורים משני הצדדים להיפגש ביניהם.

הפגישה נערכה במלון שבו התאכסן. לפתע צעק אחד האבות: "יענקלה!" והשני ענה לעומתו: "הרשלה!" והם נפלו זה בזרועותיו של זה. לאחר מכן הסבירו לנשותיהם ההמומות שלפני פרוץ המלחמה, הם למדו כחברותא בישיבה. כל אחד סיפר שהיה בטוח שרעהו נספה בשואה. זיכרונותיהם עלו ופרצו. הם נזכרו בילדותם האבודה ודיברו עליה בנוסטלגיה מהולה בכאב. האחד גם הוסיף: הזוכר אתה כיצד חלמנו על העתיד כשהיינו בחורי ישיבה!? אמרנו אחד לשני שכאשר נגדל ונתחתן ויהיו לנו ילדים בוגרים, נשיא אותם אחד לשני. אנחנו שכחנו לגמרי, אבל ה' לא שכת...

גבורת הארי בעינים

"גור אריה יהודה מטרף בני עליה פרע רבץ פאריה וכלביא מי יקיימו" (מט, ט)

במדרש תלפיות (אות אלף ענף אפוד ד"ה ונחזור) כתב בשם השלטי גיבורים להר"ר אברהם הרופא (דף מ"ו ע"ד), דבר נפלא בעיני גבורת הארי, וזה לשונו, עיני הארי הם סיבת גבורתו, ומעשה ברועה אחד שבא עליו ארי לטורפו, מיהר הרועה והשליך בגד על ראשו, וכיסה את עיניו, ועל ידי זה ניצול ממנו, כי בסתימת עיניו יסור כוחו ויקשרנו בחבלים. עד כאן. ועל פי זה רמז היפה ללב (חא"ח סי' א' ס"ק א') שהדבר רמוז בשמו של האריה, כי "אריה" אותיותיו הם "ראיה", לרמוז שעיקר כחה של חיה זו היא בראיה, ואם יסתמו עיניה ולא תראה, תבא לידי יראה.

ולפ"ז ביאר הגאון ר' יצחק פלאג'י בספרו יפה ללב (ח"א סימן א' אות א') שזה ענין מה שאמר חז"ל גיבור כארי וכו', שכל גבורת הארי זה בעינים, והנה אדם שמתעורר בבוקר עליו להתגבר כארי לראות כמו שצריך את מה שיש ולא לישן עוד. עש"ב.

מדוע התרגול קורא קוקוריקו

בדרך אגב, ראיתי להוסיף מה שאנו מוצאים שאין דבר שנקרא בלשון העולם סתם, וכמו שכתב בספר "אוצר פלאות התורה" (פרשת ויחי) בשם הגאון רבי זאב וואלף גינצלער זצ"ל ה"ה, טעם הפלא ופלא על ענין קריאת הגבר בהשמעת הקול קוקוריקו, כי בלשון אשכנז הוא נכתב כך "קאקאריקא", שהוא תיבת "קא קארי קא" בארמית, ותרגומו "עמוד כארי עמוד" דהיינו, התרגול צווח לאדם שיתגבר בבוקר כארי, וכמו שכתוב בשולחן ערוך (סימן א') יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו.

הפסוק נדרש על לימוד התורה

"חכילי עינים מיין ולבן שנים מחלב" (מט, יב)

נבוא בסיעתא דשמיא לדרוש את הפסוק הזה על עסק התורה, שהוא עיקר החיות השמחה והתענוג של ישראל. וזה מה שנאמר "חכילי עינים מיין", שכן "חכילי" זה מלשון שמחה (פסיקתא זוטרותא כאן) וכמו שבארמית אדם שצוחק נקרא "מחאיד". כלומר, השמחה של ישראל, היא על ידי לימוד התורה, שהיא מאירת "עינים", כנאמר (תהילים יט, ט) פקודי ה' ישרים משמחי לב מצות ה' ברא "מאירת עינים".

גם התורה נקראת "יין", שנאמר (שיר השירים ז, י) וחכך כ"יין" הטוב, וכן נאמר במשלי (ט, ה) לכו לחמו בלחמי ושתו ב"יין" מסכתי. וגם יש בתורה "שבעים" פנים (זוהר ח"א דף מז ע"ב) ו"יין" בגימטריא עולה "שבעים".

ולכך מסיים הפסוק "ולבן שנים מחלב", שנים הם אותיות שנים, שעל ידי עסק התורה והמצוות, יהיו ימי-ה"שנים" של האדם, "מלובנים" מ"חלב", שאליו נמשלה התורה, כנאמר (שיר השירים ד, יא) דבש וחלב תחת לשונך. והעושה כן, על ידי לימוד התורה בקביעות, חוק ולא יעבור, יחזור ע"ז זה בתשובה וינחל ש"י עולמות, שנאמר (משלי ה, כא) להנחיל אוהבי "יש" ואוצרותיהם אמלא. אמן.

החמור נח יחד עם משאו

"יששכר חמור גרם רבץ בין המשפתיים" (מט, יד)

החמור מסמל את עמלי התורה ומה שדימוהו לחמור ולא לסוס, כי החמור והסוס נבדלים בדרך מנוחתם, הסוס צריך שיפרקו מעליו את כל משאו, ורק אז הוא הולך לנוח. מה שאין כן החמור, הולך לנוח יחד עם כל המשאות שעליו. ולכן כאן דימה הכתוב את לומדי התורה לחמור, כי מי שאיננו יכול לנוח ללא הסרת העול, אינו נקרא בן תורה אמיתי. וזה מבחנם של בני תורה, אם אף בזמן מנוחתם, עדיין הם עומדים עם עול התורה, ויראתם שלמה, סימן הוא שבני תורה אמיתיים הם.

סגולות לשמירת הריון (ב)

מפה של ספר תורה כדי שלא תפיל (דרכי תשובה י"ד קעט סק"ט) ועדיף ליקח מפה חדשה ויקדישוהו לס"ת על תנאי שיוכלו אח"כ להשתמש בה לצורך מעוברת (תורת היולדת פרק ז) ומ"מ אם לא עשו כן יכולים ליקח אפילו סתם מפה של ס"ת דהוי כאיסור דרבנן לצורך חולה שאב"ס (סם).

ארוך כמו חגורה והאשה מרגע שיודעת שהיא בהריון קושרתו עליה והוי שמירה מעולה. ה. עוד ראיתי למווי אבי עט"ר שליט"א שכותב שם קדוש על תפוח ונותן לאשה שחל ח"ו בעיה בהריון ומועיל לה. ו. אשה המפלת נהגו לעשות לה סגולה שכורכת ע"ג בטנה

ד. מורי אבי עט"ר שליט"א קיבל מזקן המקובלים ר' יצחק כדורי זצוק"ל לכתוב על קלף שמות קודש ועוטפים הקלף ב בד

שאלה: האם ניתן לקיים סעודה רביעית במיני מזונות, או שצריך דווקא לחם, והאם אשה חייבת בסעודה רביעית?

תשובה: צריך להזהר מאוד לקיים סעודה רביעית בפת דווקא, ורק מי שאינו יכול כגון שאינו מסוגל לאכול עוד לחם לאחר השבת, יקיים במיני מזונות, ואף אשה חייבת בסעודה רביעית וכפי הטעם שכתב בשבולי הלפט לסעודה זו כדי ללוות את המלכה שבת, ולכן גם הנשים חייבות בה. [ולחזוק הדברים נביא את מה שכ' בתוספת מעשה רב, שפעם אחת קבלה עליה אשת הגר"א מוילנא להתענות הפסקה, והפסיקה לאכול לאחר סעודה שלישית ומיד אחר ההבדלה הלכה לישון, וכששמע זאת הגר"א צווה עליה לאכול ואמר לה שבכל הפסקות התעניות שתעשה לא יכופר לה ההפסד של מניעת סעודה רביעית אחת]. (שו"ע או"ח סי' ע, פמ"ג ס"ט, מחצית השקל ס"ט, מ"ב שם ס"א, ביאורי הגר"א סי' ע, מחזיק ברכה סי' ע).

שאלה: האם מותר לאחוז בידו מכשיר (כשר כמובן) ולהתפלל ממנו?

תשובה: כידוע אסור להחזיק בידו דבר חשוב כגון תפילין וכד' אבל מ"מ מעיקר הדין מותר להתפלל תפילת שמונה עשרה מתוך מכשיר זה ואין חוששין שלא יוכל לכוון בגלל שחושש על המכשיר שיפול מידי, שעד כאן לא אסרו

רבנו יעקב אביחצירא צוק"ל - כ' טבת

בספר "מעשה נסים" על רבי יעקב אבוחצירא זיע"א מסופר, באחד מהימים הגיע רבי יעקב אל הכפר שהתגורר רבי אברהם טנזי זיע"א, בא להתארח אצלו. כבדו רבי אברהם כבוד גדול, והיו באים כל אנשי המקום לבקש מרבנו יעקב ברכה. והיה אשר הגיע זמנו של רבנו יעקב ללכת מן המקום, פנה אל מארחו לאמור, כולם קבלו את ברכתי, ואותך במה אברכך, ענהו לאמור, תורת הנגלה זכיתי לדעת, אך תורת הסוד טרם למדתי. אמר לו רבנו יעקב, בא איתי אל ביתי אשר בתפיללאת, תשהה אצלי ששה חדשים, ואלמד אותך תורת הסוד. וכך היה.

בדרך הלכו דרך מדבר סהרה, היה להם חם מאד והמים אזלו, מיד פנה רבי אברהם אל רבנו יעקב לאמר מה נשתה. וצוה עליו לקחת את הכדים וללכת אל מקום סלע פלוני, ומאחור תמצא מי מעין זכים. תרחץ פניך, תשתה ותמלא את הכדים, וכך היה, שמצא רבי אברהם בתוך המדבר היבש מעין של מים זכים. היו בדרך, הגיעו לנהר שהמים עלו על גדותיו, ולא יכלו לחצות את הנהר. אמר רבנו יעקב לרבי אברהם, אתה גבוה וחסון, תרכיב אותי על כתפך ותחצה אותי הנהר, וכך היה. רבי אברהם העביר את רבנו יעקב את הנהר, כשגמרו לחצות את הנהר, המשיך רבי אברהם לשאת אותו על כתפו. רבנו יעקב בקש ממנו שיוריד אותו, אמר לו רבי אברהם, אני לא מוריד אותך עד שתברך אותי ברכה מיוחדת, ברך אותך כך: "אני מבטיח לך שלא תראה פני גיהנם". ואגב לרבי אברהם היתה ישיבה, והיה אומר לתלמידיו, אם אתם לומדים תורה, לא תראו פני גיהנם, ואם לא תלמדו אז ההפך ח"ו. לא כמוני שהבטיח לי הצדיק שלא אראה פני גיהנם. והיה כאשר הגיעו לעיר, הרים רבנו אברהם את רבנו יעקב על כתפיו, ויצאו כל העיר לקבלו בשירה ובריקודים. זיע"א.

בשנת תש"ע הביאו את גופת הצדיק ר' אברהם טנזי זצ"ל ממרקו ונקבר בירושלים, וראיתי אני המחבר שגופו היה שלם, ושאלתי את נכדו ואשר לי שכך הוא האמת. זיע"א.

מספר הרב אברהם מוגרבי שליט"א: בהיותי ברמלה בשנת תשע"א בחודש מרחשון, סיפר לי יהודי אחד שהיה לו ידיד בשם אברהם מלכא, שהיה גר בעיר רמלה, פעם נסע באוטובוס שנוסע למצרים להילולת הצדיק רבי יעקב אבוחצירא זצ"ל זיע"א, ביום כ' טבת. כאשר הגיע לגבול המשטרה של ישראל, הורידו אותו מהאוטובוס בטענה שיש עליו צו עיכוב יציאה מהארץ, כי יש לו איזה חוב באיזה מקום, ובכן זה ירד מהאוטובוס בכבי גדול, ולקח אוטובוס שמגיע לתל אביב. והנה איך שירד מהתחנה עיניו היו אדומות מבכי, היה שם אדם חרדי לבוש יפה, ניגש החרדי למר מלכא וזכרנו לברכה, ושאל למה אתה בוכה, וספר לו כל הענין. החרדי הוציא כסף מכיסו ואמר לו, הנה תלך תשלם החוב שאתה חייב, וגם הנה לך כסף לקנות כרטיס טיסה למצרים, וגם אעצור בשבילך מונית ואשלם לך הכל, שיקחו אותך לעורך דין ברמלה, ופשוט הוא הגיע למצרים לפני האוטובוס לפני האוטובוס בזכות הצדיק. זיע"א.

להתפלל כשיש חפץ יקר בידי אלא באופן שהחפץ מפריע לו בכוונה אבל אם מתפלל מתוך אותו חפץ אף שהוא יקר וחושש פן ייפול מידו, מכל מקום אין זה שונה מהמתפלל מתוך סידור עור יקר ערך דכיון שעוסק בתפלה מתוך חפץ זה אין בו חשש שימנע מלכוון (ילקו"י תפלה ח"א עמ' שנה).

שאלה: יש לי כלי שלא טבלתי אותו, האם מותר להזיזו למקום אחר בשבת?

תשובה: כלים חדשים קודם טבילה מותר לטלטלם בשבת כדין כלי שמלאכתו להיתר שמעיקר הדין מותר להטביל את הכלי בשבת (סי' שכג ס' ז) וגם למחמירים מותר לטלטל דיכול להביאם במתנה לאינו יהודי (עיין חזו"ע ח"ג עמ' מז).

שאלה: האם מותר לעיין בשבת בעיתון (כשר כמובן) לצורך ידיעת חדשות?

תשובה: מותר לעיין בחדשות או בידיעות ממצב המלחמה וכל זה שאינו קורא פרסומות וכדומה שאז אסור משום שטרי הדיוטות, וכן נראה שבעת חירום יש להקל יותר שאז יש צורך גדול (עיין חזו"ע ח"ג עמ' לב).

שאלה: האם מותר בשבת למרוח משחה הנקראת טיג'ל לתינוק המוציא שניים להקל מעליו את הכאבים?

תשובה: מותר למרוח היטב עד שתיספג כל המשחה בחניכיים, ואף שנעשה לרפואה, לקטן שרי שנחשב כחולה שאין בו סכנה ומכיוון שהמשחה הנ"ל רכה ואין בה ממרח שרי (עיין חזו"ע ח"ג עמ' שפ).

[הרבנים המשיבים:] הרב יעקב דניאל הנסב והרב ינון שמש שליט"א]

ימי השובבי"ם

בשבועות הבאים עלינו לטובה אנו נכנסים לימי השובבי"ם, בשבועות הקרובים נשתדל ב"ל לעמוד במדור זה מעט על עניינם וסגולתם ומנהגייהם ע"פ המבואר באריז"ל:

בגמרא (ערוכיין יח:) מובא "היה רבי מאיר אומר אדם הראשון חסיד גדול היה, כיון שראה שנקנסה מיתה על ידו, ישב בתענית מאה ושלושים שנה, ופירש מן האשה מאה ושלושים שנה, והעלה זרזי תאנים על בשרו מאה ושלושים שנה" ומבואר שם בגמרא שבאותם ק"ל שנים שפירש מאשתו בהכרח דאזדריקו מיניה טיפין לאונסיה, והיה מוליד מהם 'רוחין ושידין ולילין'. והנה אותם נשמות שיצאו אז מאדם הראשון חזרו בגלגול בדור המבול, ולכן היו משחיתים דרכם, כעין שרשם שבא מהשחיתה ופגם היסוד, וכמו שכתוב "ורא ה' כי רבה רעת האדם בארץ", כי 'רע' הוא בחינת ההשחיתה ופגם היסוד, וכמו שכתוב על ער ואונן (בראשית לח ז) וירע בעיני ה'. ולכן אמר הקב"ה על דור המבול 'אמחה את האדם אשר בראתי' כי הם בחינת אדם הראשון בעצמו שברא הש"ת ואילו ניצוצותיו ורצה למחותם.

לאחר מכן חזרו אותם הניצוצות בדור הפלגה, אך כבר היו מתוקנים יותר, ולכן לא חטאו באותו חטא

אבל הוסיפו למרוד בהש"ת, ועליהם כתוב "וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם" בני אדם הראשון כי הם ניצוצותיו.

ועל דרך זה באו שוב בסדום, והיו אלו הניצוצות הולכים ונתקנים לאט לאט כצורך הזהב מן הסיגים, עד אשר התחילו להתקן ולהראות בחינת הזהב אשר בהם בדור מצרים, וזה היה ענין גלות מצרים לצרף ולתקן בחינת הניצוצות הקדושות ההם, ואכן אותם הנשמות שנצטרפו ונתלבנו ונתקנו לגמרי, נתגלגלו אחר כך בבני ישראל שהיו במצרים, במאה ושלושים שנים הראשונות של הגלות נתקנו אותם הנשמות, ותיכף אח"כ נולד משה רבנו שכנוע שכאשר היה בן שמונים שנה, דהיינו אחר רד"ו שנים מתחילת השעבוד יצאנו ממצרים.

בשער רוח"ק מבואר שמטעם זה זמן קריאת פרשיות אלו של גלות מצרים בשבתות השובבי"ם שבהם נתקן פגם היסוד הראשון, יש בהם סגולה לקבל תשובת האדם המתענה בהם על עון ופגם היסוד. ולכן הם מתחילים מפרשת שמות, מפני שבפרשה זו אנו קוראים על תחילת השעבוד. ומסתיימים בפרשת משפטים, שבו נצטוו עם ישראל על פרשת "כי תקנה עבד עברי" הנמכר על עוון הגזל, כי כיון שקיבלו עליהם צווי זה, בזה נתקן עוון אותם הניצוצות על חטא הגזל שחטאו בו בדור המבול, ואז נגמרו אותם הניצוצות להתקן לגמרי. וכתב מן החיד"א (צפורן שמיר סימן ו אות ב) כי עיקר התיקון הוא בשנה מעוברת בפרשיות שובבי"ם ת"ת ועל כן גם מי שהוא תש כח ואינו יכול להתענות בכל שנה יתאמץ בשנה מעוברת לעשות התיקון.

מעמד סיום הזוהר בבית הכנסת הגדול בירושלים

מו"ר שליט"א במשא המרכזי

רבי יוסף שמואלי שליט"א בדברי פתיחה

בעל המנגן ר' ארהלה סמט

חלק מקהל האלפים

מו"ר שליט"א בהדלקת נרות חנוכה

רבני קהילות וגבאים: תיקון שובבי"ם אצלכם בבית הכנסת

רבני קהילות וגבאים שחפצים לערוך בבית מדרשם

תיקון היסוד ופדיון פ"ד תעניות עם תפילת עננו להרש"ש זיע"א

יכולים לפנות לשיבה בכתובת מייל shiurim@naharshalom.co.il ובעזרת ה' יגיע רב מחכמי המקובלים שיודע לכוין את כוונת הרש"ש ויעבור לפני התיבה בסדר התיקון עם תפילת עננו ופדיון פ"ד תעניות.

חוגי בית

לקראת ימי השובבי"ם הבעל"ט אנו יוצאים במיזם אדיר במסירת

6 שיעורים / חוגי בית בנושאים: זוגיות, חינוך ילדים, שלימות הבית והמשפחה.

את השיעורים יעבירו טובי הרבנים משיבתינו הקדושה.

אם אתה מעוניין לזכות את הרבים באזור מגוריך, גבאי בית הכנסת, בעל משרד ומעוניין לזכות את מעגל חבריך, שכניך ומכריך, ניתן לפנות אלינו במייל:

shiurim@naharshalom.co.il

גבאי בית הכנסת

שמעוניינים באדרא רבא ואדרא זוטא המחולק באותיות מאירות עינים ניתן לקבל חינם במשרדי הישיבה

להלן זמני תעניות השובבי"ם בישיבתנו לשנת התשפ"ד

1	תיקון היסוד יום חמישי כ"ג טבת (4.1) בשעה 12:30 בדיוק
2	תיקון יום שני כ"ז טבת (8.1) בשעה 12:30 בדיוק (יטבול ביום התענית שבע טבילות במים קרים כנגד שבעה נחלי המלכות)
3	תיקון יום שני ה' שבט (15.1) בשעה 12:30 בדיוק
4	תענית דיבור יום שלישי ו' שבט (16.1) בשעה 8:00 בדיוק
5	הילולת הרש"ש יום שלישי ח' שבט (18.1) בשעה 18:00
6	תיקון היסוד ופגם העיניים יום שני י"ב שבט (22.1) בשעה 12:30 בדיוק
7	תיקון יום חמישי כ"ב שבט (1.2) בשעה 12:30 בדיוק (יטבול ביום התענית י"ט טבילות במים קרים לתקן מה שפגם בחמשה שמות אדנות ובשבעה שמות מ"ה ובשבעה מלכים שהם שבע פעמים אדם)
8	תיקון יום שני כ"ז שבט (5.2) בשעה 12:30 בדיוק
9	תיקון יום שני ג' אדר א' (12.2) בשעה 12:30 בדיוק (יטבול ביום התענית תשע טבילות במים קרים כנגד תשע אותיות דשלושה אלפי"ן דקס"א.)
10	תיקון היסוד והעונות הכללי יום שני י' אדר א' (19.2) בשעה 12:30 בדיוק

לפרטים נוספים ולמסירת שמות ניתן לפנות למשרדי הישיבה 02-624-9000

פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל רבי בניהו שמואלי שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תכף באותה שעה, והייתה נימרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עץ חיים)